

Dosarul nr. 1ra-1496/22
1-20091744-01-1ra-17102022

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,
Judecătorii – Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 iunie 2022 și sentinței Judecătoriei Comrat (sediul Vulcănești) din 28 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Terzi Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în mun. XXXXX,
s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.08.2020 – 28.10.2021;

Instanța de apel: 22.11.2021 – 07.06.2022;

Instanța de recurs: 17.10.2022 – 23.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat (sediul Vulcănești) din 28 octombrie 2021, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Terzi Andrei a fost recunoscut vinovat în baza:

- art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 (doi) ani 11 (unsprezece) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1), (3), art. 87 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, a fost înlocuită cu 40 zile de privațiune de libertate, fiindu-i calculată o zi de privațiune de libertate pentru 4 ore de muncă

neremunerată. Pentru concurs de infrafracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Terzi Andrei, de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Terzi Andrei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 6 328 (șase mii trei sute două zeci și opt) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că Terzi Andrei, la data de 29 septembrie 2019, aproximativ ora 19:45, fiind posesorul permisului de conducere cu nr. XXXXX din XXXXX, ce-i oferă dreptul de a conduce mijloacele de transport din categoriile „A, B, C”, conducând mijlocul de transport de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, aflându-se în stare avansată de ebrietate, în s. Dezghincea, pe str. Lenin, aproximativ lângă casa cu nr. 11, fiind condițiile meteo favorabile, pe un drum uscat din asfalt, deplasându-se în direcția sudică, nu a luat în calcul împrejurările și toți factorii ce caracterizează condițiile rutiere, nivelul de organizare a circulației rutiere, pe care fiecare conducător trebuie să le i-a în calcul, determinând viteza necesară pentru o deplasare în siguranță, neadaptând situației rutiere, nu a reacționat adecvat, nu a ținut cont de situația în timpul circulației rutiere care reflectă gradul de ocrotire a participanților aceștia de la situațiile periculoase și urmările acestora, pentru a nu crea riscul siguranței circulației rutiere, nu s-a comportat cuvenit pentru a corespunde condițiilor rutiere ce asigură siguranța circulației, a ignorat art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07.06.2007, care prevede manifestarea unui comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private; pct. 3) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 (cu modificările ulterioare), prin care participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente) pct. 10) subpct. 1) lit. b) din RCR, ce obligă persoana care conduce un vehicul să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, și pct. 14 lit. a), potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere; pct. 45) subpct. 1) lit. a), b), d) din RCR, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând

permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră; pct. 45 subpct. 2) din RCR, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, în rezultatul cărui fapt a comis tamponarea cu ciclistul Capsamun David ce se deplasa în aceeași direcție, în urma cărui fapt ciclistul Capsamun David a fost transportat la Spitalul raional Comrat, unde a decedat din cauza traumelor cauzate acestuia.

În urma accidentului rutier lui Capsamun David XXXXX i-au fost cauzate leziunile corporale sub formă de: traumatism cranio-cerebral deschis sub formă de: otoreea din partea dreaptă (clinic), echimoze în regiunea păroasă a capului din partea dreaptă cu o excoriație pe acest fondal, în jurul ochiului drept; echimoze în regiunea păroasă a capului din partea dreaptă, în regiunea frontală din partea dreaptă, în regiunea sprinceană din partea dreaptă, hemoragii în țesuturi moi practic în de-a lungul regiunii frontale-temporale-cebrico-creștetului capului din partea dreaptă, fracturii liniare a osului cervical din partea dreaptă cu trecerea în osul temporal drept, în osul cervical din partea stângă, pe osul temporal din partea dreaptă și pe temelia craniului, hematomului subdorsal în regiunea cervical-temporală cu un volum de 150 ml, hematom subarahnoidal în ambele emisfere ale creierului, prezența sângelui în ventriculele creierului, excoriații în regiunea articulației din partea dreaptă a umărului pe suprafața din spate a umărului drept în prima treime de sus, pe suprafața din dos a degetelor 3-4 a mâinii drepte; echimoza pe partea din dos a mâinii drepte la nivelul degetelor al 3-4, ca complexitate se referă la vătămarea gravă a sănătății ca pericol pentru viață. Decesul lui Capsamun David XXXXXa survenit de la traumatism cranio-cerebral deschis sub formă de: otoreea din partea dreaptă (clinic), echimoze în regiunea păroasă a capului din partea dreaptă cu o excoriație pe acest fondal, în jurul ochiului drept; echimoze în regiunea păroasă a capului din partea dreaptă, în regiunea frontală din partea dreaptă, în regiunea sprinceană din partea dreaptă, hemoragii în țesuturi moi practic în de-a lungul regiunii frontale-temporale-cebrico-creștetului capului din partea dreaptă, fracturii liniare a osului cervical din partea dreaptă cu trecerea în osul temporal drept, în osul cervical din partea stângă, pe osul temporal din partea dreaptă și pe temelia craniului, hematomului subdorsal în regiunea cervical-temporală cu un volum de 150 ml, hematom subarahnoidal în ambele emisfere ale creierului, prezența sângelui în ventriculele creierului, care s-au complicat cu hemoragii în creierul și în tulpina creierului.

Astfel, acțiunile lui Terzi Andrei au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, *adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat din imprudență decesul persoanei, comisă în stare de ebrietate.*

Tot el, fiind posesorul permisului de conducere cu nr. XXXXXdin XXXXXce îi oferă dreptul de a conduce mijloacele de transport din categoriile „A, B, C”, la data de 29 septembrie 2019, aproximativ la orele 20.50, în s. Dezghincea, pe str. Lenin, fiind implicat în accidentul de trafic rutier și avertizat de răspunderea penală pentru refuzul, rezistența, sau eschivarea de la trecerea testării alcoolscopice, la propunerea colaboratorului IP Comrat de a fi supus controlului pentru constatarea concentrației de alcool în aerul expirat cu ajutorul alcotesteului „Drager”, Terzi XXXXX., încalcând art. 5 lit. c) din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei nr. 296 din 16.04.2009, cât și pct. 11 subpct. j) din hotărârea cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere cu nr. 357 din 13.05.2009 (cu modificările ulterioare de rigoare), inclusiv art. 33 al. (3) lit. c) din Legea privind siguranța traficului rutier cu nr. 131 din 07.06.2007, a refuzat efectuarea testării alcoolscopice.

Astfel, prin acțiunile sale, *Terzi Andrei XXXXXa comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică.*

3. Procurorul a contestat cu apel sentința primei instanțe, prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Terzi Andrei să fie recunoscut vinovat în baza:

- art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 84 alin. (1), (3), art. 87 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității să fie înlocuită cu 40 zile privare de libertate, reieșind din calculul 1 zi închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată, cu stabilirea unei pedepse definitive de 4 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

3.1. În motivarea apelului, acuzatorul de stat a menționat că, pedeapsa stabilită inculpatului Terzi Andrei este prea blândă.

Totodată a susținut că, inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar pentru reeducarea ultimului și prevenirea săvârșirii unei noi infracțiuni este necesar stabilirea unei pedepse mai aspre.

4. Avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului a contestat cu apel sentința primei instanțe, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de 2 ani 11 luni închisoare,

în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

În partea pedepsei stabilite inculpatului în baza art. 264¹ Cod penal, să fie liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală.

În susținerea cererii de apel a invocat că, nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei, considerând că pedeapsa cu executarea reală este prea aspră.

Totodată a precizat că, prima instanța nu a argumentat motivele privind neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, consideră că a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 iunie 2022, au fost admise apelurile, casată parțial sentința, în partea pedepsei stabilite inculpatului, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Terzi Andrei, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 11 (unsprezece) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, inculpatul Terzi Andrei a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspunderea penală.

5.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a calificat just fapta inculpatului, vinația căruia în săvârșirea infracțiunilor incriminate, se confirmă prin materialele dosarului, cât și probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința primei instanțe, care coroborează între ele ca timp, loc și fabula.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului Terzi Andrei este una echitabilă, corespunde scopului legii penale și corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, fiind proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, și va contribui la corectarea și reeducarea vinovatului, luând în considerație principiul umanismului prevăzut de art. 4 Cod penal.

Consideră instanța de apel că, în speță există toate temeiurile pentru încetarea procesului penal în privința inculpatului Terzi Andrei, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspunderea penală în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Astfel, reiterând prevederile art. 16 alin. (2), 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. a), (2) Cod penal, instanța de apel a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, a fost săvârșită de inculpatul Terzi Andrei la data de 29 septembrie 2019, mai mult de 2 ani în urmă. Respectiv, la momentul examinării cererilor de apel, a expirat termenul de prescripție pentru tragerea acestuia la răspundere penală.

6. Avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului Terzi Andrei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Terzi Andrei să-i fie aplicată în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 11 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune 2 ani.

În motivarea recursului, partea apărării invocă că, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a ignorat faptul că, inculpatul nu are antecedente penale și este tras la răspundere penală pentru prima dată, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la caz lipsește prejudiciul material și nu este înaintată o acțiune civilă, infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, inculpatul a recunoscut vina, sincer s-a căit în cele comise, cauza fiind examinată în ordinea art. 364¹ Cod penal.

Susține că, instanța de apel nu a argumentat motivele neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului.

7. Procurorul a depus referință pe marginea recursului ordinar declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu toate acestea, Colegiul penal apreciază că partea apărării invocă dezacordul cu decizia contestată în partea modului de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, temei pentru recurs care se circumscrie în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură

penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, din care motiv instanța de recurs se va expune doar în privința acestui temei de recurs, or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Verificând materialele cauzei, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs a reținut că argumentele recursului apărării se întemeiază pe dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, care în opinia recurentului este prea aspră, considerând că la caz urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, potrivit căreia rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre, i-a stabilit inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 11 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, și în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, Colegiul penal

conchide că instanța de apel a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Terzi Andrei, care potrivit materialelor cauzei nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost tras la răspundere penală în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, și anume prin sentința Judecătorei Comrat din 24 noiembrie 2011, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 53-55 Cod penal, a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

Cu referire la alegațiile recurentului privind necesitatea dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului cu închisoare, Colegiul penal notează că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar, aceasta „poate” dispune suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei.

Astfel, Colegiul penal evidențiază că lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel potrivit căreia inculpatul a săvârșit infracțiuni care se atribuie la categoria celor ușoare și grave, și luându-se în considerație pericolul social al infracțiunilor respective și personalitatea inculpatului, care este predispus de a neglija prevederile legii penale, just a apreciat irraționalitatea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum

și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul penal conchide asupra faptului că infracțiunile săvârșite de către Terzi Andrei nu reprezintă un incident în viața acestuia, dar acțiuni intenționate fapt care determină lucid temeinicia soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Terzi Andrei.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura contestată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Mai mult, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căroră instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor săvârșite.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-a găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 iunie 2022, în cauza penală în privința lui **Terzi Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 ianuarie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion